

U S T A W A

z dnia 2020 r.

o zmianie ustawy o pomocy społecznej

Art. 1. W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1507, 1622, 1690, 1818 i 2473) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 8:
 - a) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) miesięczne obciążenie podatkiem dochodowym od osób fizycznych i koszty uzyskania przychodu;”
 - b) w ust. 4 w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11–13 w brzmieniu:

„11) pomocy finansowej przyznawanej repatriantom, o której mowa w ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji (Dz. U. z 2019 r. poz. 1472);

12) środków finansowych przyznawanych w ramach działań podejmowanych przez organy publiczne mających na celu poprawę jakości powietrza lub ochronę środowiska naturalnego;

13) zwrotu kosztów, o których mowa w art. 39a ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 910 i 1378).”;
- 2) w art. 9 ust. 8a otrzymuje brzmienie:

„8a. Zweryfikowane kryteria dochodowe oraz kwoty, o których mowa w ust. 5 i 6, obowiązują od dnia 1 stycznia roku następującego po roku, w którym jest przeprowadzana weryfikacja.”;
- 3) w art. 22:
 - a) w pkt 5 skreśla się wyrazy „w szczególności w zakresie wskazania im miejsca zamieszkania,”
 - b) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) realizacja lub zlecenie jednostkom samorządu terytorialnego lub podmiotom uprawnionym, o których mowa w art. 25 ust. 1, zadań wynikających z programów rządowych lub programów ustanowionych przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego;”;

- 4) po art. 24 dodaje się art. 24a w brzmieniu:

„Art. 24a. Realizacja resortowego programu przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego może odbywać się we współpracy z wojewodą.”;
- 5) w art. 38 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w przypadku osoby samotnie gospodarującej – do wysokości różnicy między kryterium dochodowym osoby samotnie gospodarującej a dochodem tej osoby, z tym że miesięczna kwota zasiłku nie może być wyższa niż kwota kryterium dochodowego na osobę w rodzinie;”;
- 6) w art. 39 w ust. 2 wyraz „opału” zastępuje się wyrazami „ogrzewania, w tym opału”;
- 7) w art. 48a:
 - a) w ust. 2g pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) opiekunów posiadających:
 - a) wykształcenie zasadnicze branżowe lub zasadnicze zawodowe, co najmniej roczne doświadczenie w pracy z osobami bezdomnymi oraz ukończone szkolenie z zakresu udzielania pierwszej pomocy lub
 - b) wykształcenie co najmniej średnie lub średnie branżowe oraz ukończone szkolenie z zakresu udzielenia pierwszej pomocy.”,
 - b) w ust. 2h w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) co najmniej wykształcenie zasadnicze branżowe lub zasadnicze zawodowe, udokumentowane co najmniej roczne doświadczenie zawodowe polegające na świadczeniu usług opiekuńczych osobom niepełnosprawnym, przewlekle chorym lub osobom w podeszłym wieku oraz ukończone szkolenie z zakresu udzielania pierwszej pomocy.”,
 - c) ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. Do wykonywania czynności w zakresie usług świadczonych w noclegowni zatrudnia się osoby, które posiadają:
 - 1) wykształcenie zasadnicze branżowe lub zasadnicze zawodowe, co najmniej roczne doświadczenie w pracy z osobami bezdomnymi oraz ukończone szkolenie z zakresu udzielania pierwszej pomocy lub
 - 2) wykształcenie co najmniej średnie lub średnie branżowe oraz ukończone szkolenie z zakresu udzielania pierwszej pomocy.”,
 - d) ust. 4a otrzymuje brzmienie:

„4a. Do wykonywania czynności w zakresie usług świadczonych w ogrzewalni zatrudnia się osoby, które spełniają wymogi, o których mowa w ust. 3a.”;

8) po art. 50 dodaje się art. 50a w brzmieniu:

„Art. 50a. 1. W szczególnie uzasadnionych przypadkach osobom, o których mowa w art. 50 ust. 1 i 2, w szczególności gdy doszło do nagłego pogorszenia stanu zdrowia lub gdy objęcie osoby usługami opiekuńczymi lub specjalistycznymi usługami opiekuńczymi wynika z konieczności zapewnienia takim osobom odpowiedniej pielęgnacji poszpitalnej, usługi te mogą być przyznane w trybie pilnym.

2. Usługi przyznane w trybie pilnym są przyznawane niezwłocznie po przeprowadzeniu rodzinnego wywiadu środowiskowego, a wydanie decyzji o przyznaniu usług oraz decyzji ustalającej odpłatność za przyznane usługi może nastąpić po rozpoczęciu ich rzeczywistego świadczenia, nie później jednak niż w terminie miesiąca od dnia rozpoczęcia świadczenia usług.”;

9) w art. 51b:

a) uchyla się ust. 1,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Korzystanie z usług świadczonych w ośrodkach wsparcia osobom z zaburzeniami psychicznymi niebędących usługami całodobowymi oraz korzystanie z usług klubów samopomocy dla osób z zaburzeniami psychicznymi jest nieodpłatne.”,

c) w ust. 4 wyrazy „ust. 1 i 3” zastępuje się wyrazami „ust. 3”,

d) w ust. 5 po wyrazach „usług” dodaje się wyraz „całodobowych”,

e) w ust. 6 i 7 po wyrazach „usługi” dodaje się wyrazy „całodobowe”.

10) w art. 51c dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Jednostka samorządu terytorialnego może dofinansowywać ośrodki wsparcia dla osób z zaburzeniami psychicznymi ze środków własnych.”;

11) w art. 52 po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. W przypadku gdy na terenie gminy nie ma możliwości prowadzenia rodzinnego domu pomocy lub zapewnienia odpowiedniej do potrzeb liczby miejsc w rodzinnych domach pomocy prowadzonych na jej terenie, gmina może zawrzeć umowę, o której mowa w ust. 2a, z osobą fizyczną lub organizacją pożytku publicznego prowadzącą rodzinny dom pomocy na terenie gminy sąsiadującej z tą gminą.”;

12) po art. 54 dodaje się art. 54a w brzmieniu:

„Art. 54a. 1. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, gdy przesłanki skierowania do domu pomocy społecznej spełniają jednocześnie osoby pozostające w związku małżeńskim lub rodzic z pełnoletnim dzieckiem, osoby te można skierować do

jednego domu pomocy społecznej, pomimo zakwalifikowania każdej z tych osób do różnych typów domów pomocy społecznej.

2. Kierowanie do odpowiedniego domu pomocy społecznej w sytuacji, o której mowa w ust. 1, uwzględnia konieczność zapewnienia właściwej opieki osobie wymagającej bardziej specjalistycznych usług.

3. Przepisy ust. 1 i 2 mogą mieć zastosowanie również w przypadku, gdy jedna z osób jest już mieszkańcem domu pomocy społecznej.”;

13) w art. 65 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku domów pomocy społecznej, o których mowa w ust. 1, wydatki, o których mowa w art. 58 ust. 1, 3 i 4, mogą zostać uregulowane odmiennie w umowie stanowiącej podstawę pobytu mieszkańca w domu pomocy społecznej lub w regulaminie domu pomocy społecznej.”;

14) w art. 68a:

a) w pkt 4 wyrazy „do wykonywania czynności, o których mowa w art. 68 ust. 1 pkt 1, zatrudniać” zastępuje się wyrazami „zapewnić wykonywanie czynności, o których mowa w art. 68 ust. 1 pkt 1, przez”;

b) w pkt 5 wyrazy „zatrudniać osoby, o których mowa w pkt 4,” zastępuje się wyrazami „zapewnić, by osoby, o których mowa w pkt 4, świadczyły pracę na podstawie umowy o pracę lub innej umowy”;

15) w art. 90 w ust. 3 w zdaniu pierwszym po wyrazach „mieszkanium chronionym” dodaje się wyrazy „i korzystająca ze świadczonego w nim wsparcia”;

16) w art. 91:

a) uchyla się ust. 11,

b) dodaje się ust. 12 w brzmieniu:

„12. Pomocą dla cudzoziemca obejmuje się małoletnie dziecko na czas realizowania indywidualnego programu integracji przez jego przedstawiciela ustawowego.”;

17) w art. 93 w ust. 1:

a) w pkt 1 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) pomocy w uzyskaniu możliwości zamieszkania, w tym w przypadku, gdy cudzoziemiec spełnia przesłanki do udzielenia tego typu wsparcia w mieszkaniu chronionym,”;

b) w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) wskazania miejsca zamieszkania,”;

18) w art. 94:

- a) uchyla się ust. 2,
- b) w ust. 3 po wyrazach „z realizacji programu” dodaje się wyrazy „na terenie tego województwa”,
- c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku zmiany miejsca zamieszkania realizację programu przejmuje powiat właściwy ze względu na nowe miejsce zamieszkania cudzoziemca oraz:

- 1) starosta właściwy ze względu na dotychczasowe miejsce zamieszkania cudzoziemca uchyla decyzję o przyznaniu pomocy dla cudzoziemca;
- 2) starosta właściwy ze względu na nowe miejsce zamieszkania cudzoziemca wydaje decyzję o przyznaniu pomocy dla cudzoziemca na okres wskazany w pierwszej decyzji o przyznaniu pomocy, z uwzględnieniem okresu pomocy wykorzystanej w dotychczasowym miejscu zamieszkania.”,

d) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. W przypadku gdy zmiana miejsca zamieszkania cudzoziemca jest związana ze zmianą województwa, starosta właściwy ze względu na dotychczasowe miejsce zamieszkania cudzoziemca zawiadamia o tym starostę właściwego ze względu na nowe miejsce zamieszkania cudzoziemca oraz przekazuje realizowany indywidualny program integracji, a także informuje właściwych wojewodów.”,

e) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. W sytuacji, o której mowa w ust. 8:

- 1) powiatowe centrum pomocy rodzinie właściwe ze względu na nowe miejsce zamieszkania cudzoziemca przekazuje właściwemu wojewodzie indywidualny program integracji wraz z przewidywanymi kosztami jego realizacji;
- 2) wojewoda właściwy ze względu na nowe miejsce zamieszkania cudzoziemca po akceptacji przedstawionego indywidualnego programu integracji przekazuje środki na jego realizację.”;

19) po art. 98 dodaje się art. 98a w brzmieniu:

„Art. 98a. Osoby lub rodziny, ponoszące opłaty za świadczenia, w przypadku gdy opłaty te zostały ustalone na podstawie fałszywych informacji lub gdy nie poinformowano o zmianie sytuacji osobistej lub majątkowej, są obowiązane do zwrotu gminie lub powiatowi, które poniosły opłaty na świadczenia, kwoty stanowiącej różnicę pomiędzy wniesioną opłatą a wysokością odpłatności, jaka byłaby ustalona na podstawie

prawdziwych informacji lub w związku ze zmienioną sytuacją osobistą lub majątkową osoby lub rodziny. Art. 104 stosuje się odpowiednio.”;

20) w art. 101 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku osoby przebywającej w prywatnej placówce zapewniającej całodobową opiekę lub domu pomocy społecznej na podstawie umowy cywilnej właściwa miejscowo jest gmina miejsca zamieszkania tej osoby sprzed rozpoczęcia pobytu w tego typu placówce lub domu.”;

21) w art. 103:

a) w ust. 2 skreśla się wyrazy: „przy czym opłata ta nie powinna być zwiększana w przypadku gdy jedna z osób jest zwalniana z odpłatności z mocy prawa lub z powodów, o których mowa w art. 64, art. 64a albo art. 64b”;

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Zmiana wysokości opłaty ustalonej w drodze umowy, o której mowa w ust. 2, lub w drodze decyzji, o której mowa w art. 61 ust. 2d i 2e, z mocy prawa lub z powodów, o których mowa w art. 64, art. 64a albo art. 64b, nie może powodować zwiększenia kwoty opłaty ustalonej od innych osób, o których mowa w art. 61 ust. 1 pkt 2 i ust. 2a.”;

22) w art. 104 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku posiadania uprawnień do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej kwoty opłat, o których mowa w art. 97, oraz nienależnie pobranych świadczeń pieniężnych podlegają potrąceniu z bieżących wypłat nie więcej jednak niż 50% aktualnie pobieranego świadczenia.”;

23) w art. 105 w ust. 1 po wyrazach „szkoły wyższe,” dodaje się wyrazy „gminne komisje rozwiązywania problemów alkoholowych.”;

24) w art. 106 ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. W przypadku niedostarczenia orzeczenia, o którym mowa w ust. 7, w terminie 3 lat od dnia zawieszenia postępowania lub powzięcia informacji o wydaniu orzeczenia zawieszono postępowanie podejmuje się z urzędu.”;

25) w art. 107 w ust. 1a w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 4 kwietnia 2014 r. o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów (Dz. U. z 2020 r. poz. 1297).”;

26) w art. 108 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Kontrakt socjalny z osobą bezdomną zawiera pracownik socjalny ośrodka pomocy społecznej właściwego ze względu na miejsce pobytu osoby ubiegającej się o świadczenie, który odpowiada za realizację oraz ocenę realizacji działań zawartych w kontrakcie. W takim przypadku treść kontraktu socjalnego przed jego zawarciem uzgadnia się z pracownikiem socjalnym ośrodka pomocy społecznej właściwego ze względu na ostatnie miejsce zameldowania tej osoby na pobyt stały.”;

27) w art. 112 uchyla się ust. 4;

28) w art. 116 w ust. 1:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) ukończyła studia wyższe na kierunku lub w zakresie praca socjalna;”;

b) w pkt 3 w lit. g kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) po dniu 1 stycznia 2014 r. ukończyła studia podyplomowe z zakresu metodyki i metodologii pracy socjalnej w szkole wyższej realizującej studia na kierunku praca socjalna lub w zakresie pracy socjalnej, po uprzednim ukończeniu studiów wyższych na jednym z kierunków, o których w pkt 3 lit. a-g.”;

29) w art. 119:

a) w ust. 1:

– we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „należy” zastępuje się wyrazami „może należeć”;

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) przeprowadzanie rodzinnych wywiadów środowiskowych;”;

– pkt 2–4 otrzymują brzmienie:

„2) dokonywanie analizy, diagnozy i oceny zjawisk indywidualnych i społecznych, a także formułowanie opinii w zakresie zapotrzebowania na świadczenia z pomocy społecznej oraz kwalifikowanie do uzyskania tych świadczeń;

3) udzielanie informacji, wskazówek, porad i pomocy w zakresie rozwiązywania spraw życiowych osobom, rodzinom, grupom i społecznościom, które dzięki tej pomocy będą zdolne samodzielnie rozwiązywać problemy będące przyczyną ich trudnej sytuacji lub zaspokajać niezbędne potrzeby życiowe;

4) pomoc w uzyskaniu dla osób lub rodzin będących w trudnej sytuacji życiowej specjalistycznego poradnictwa, terapii lub innych form pomocy

w zakresie możliwości rozwiązywania problemów przez właściwe instytucje państwowe, samorządowe i organizacje pozarządowe;”,

– pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) współpraca i współdziałanie z innymi specjalistami w celu przeciwdziałania i ograniczania problemów oraz skutków negatywnych zjawisk społecznych, łagodzenie konsekwencji ubóstwa;”,

– w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) inicjowanie lub współuczestniczenie w działaniach profilaktycznych nakierowanych na zapobieganie lub łagodzenie problemów społecznych.”,

b) w ust. 2 w pkt 3 wyrazy „rodzinę lub grupę” zastępuje się wyrazami „rodzinę, grupę lub społeczność”;

30) w art. 121:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pracownik socjalny korzysta z prawa pierwszeństwa przy wykonywaniu swoich zadań w urzędach, instytucjach, podmiotach wykonujących działalność leczniczą i innych placówkach.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Organy i instytucje administracji publicznej, podmioty wykonujące działalność leczniczą i organizacje pozarządowe są obowiązane do udzielania pracownikowi socjalnemu pomocy w wykonywaniu jego zadań.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2c w brzmieniu:

„2a. Pracownikowi socjalnemu zatrudnionemu w ośrodku pomocy społecznej lub w powiatowym centrum pomocy rodzinie przysługuje pomoc psychologiczna, w przypadku wystąpienia sytuacji bezpośrednio zagrażających jego życiu lub zdrowiu w związku z wykonywanymi czynnościami służbowymi.

2b. Pomoc, o której mowa w ust. 2a, zapewnia gmina lub powiat.

2c. Pracownik socjalny zatrudniony w ośrodku pomocy społecznej lub w powiatowym centrum pomocy rodzinie ma prawo do szkoleń podnoszących poziom bezpieczeństwa osobistego podczas wykonywania czynności zawodowych. Szkolenia przeprowadza pracodawca co najmniej raz na 2 lata.”,

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Pracownikowi socjalnemu zatrudnionemu w ośrodku pomocy społecznej, centrum usług społecznych, o którym mowa w ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych, lub w

powiatowym centrum pomocy rodzinie, do którego obowiązków należy praca socjalna lub przeprowadzanie rodzinnych wywiadów środowiskowych, jeżeli przepracował nieprzerwanie i faktycznie co najmniej 3 lata, przysługuje raz na dwa lata dodatkowy urlop wypoczynkowy w wymiarze 10 dni roboczych.”,

e) w ust. 3a zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Pracownikowi socjalnemu zatrudnionemu w pełnym wymiarze czasu pracy w samorządowych jednostkach organizacyjnych pomocy społecznej, do którego podstawowych obowiązków należy świadczenie pracy socjalnej lub przeprowadzanie rodzinnych wywiadów środowiskowych poza siedzibą jednostki, przysługuje wypłacany co miesiąc dodatek do wynagrodzenia w wysokości 400 zł.”,

f) po ust. 3a dodaje się ust. 3aa w brzmieniu:

„3aa. Dodatek, o którym mowa w ust. 3a, nie jest uwzględniany przy obliczaniu wysokości wynagrodzenia pracownika zgodnie z art. 6 ust. 4 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2018 r. poz. 2177 oraz z 2019 r. poz. 1564).

31) w art. 121a ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Warunkiem przystąpienia do szkolenia dla superwizorów pracy socjalnej jest złożenie wniosku o dopuszczenie do szkolenia dla superwizorów pracy socjalnej, a także wykazanie się posiadaniem wykształcenia uprawniającego do wykonywania zawodu pracownika socjalnego oraz tytułu zawodowego magistra na jednym z kierunków lub w zakresie: pedagogika, pedagogika specjalna, politologia, politologia i nauki społeczne, polityka społeczna, praca socjalna, psychologia, socjologia, nauki o rodzinie lub posiadaniem decyzji o uznaniu kwalifikacji w zawodzie regulowanym pracownika socjalnego na podstawie przepisów ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2020 r. poz. 220) oraz co najmniej 5-letnim stażem w jednostkach organizacyjnych pomocy społecznej lub wykazanie się udokumentowanym doświadczeniem w przeprowadzeniu co najmniej 500 godzin szkoleń dla pracowników socjalnych z zakresu umiejętności interpersonalnych i społecznych, metodyki pracy socjalnej, diagnozy socjalnej, warsztatu pracy pracownika socjalnego lub aksjologii pracy socjalnej w okresie ostatnich 5 lat przed złożeniem wniosku o dopuszczeniu do szkolenia dla superwizorów pracy socjalnej.”;

32) po art. 121a dodaje się art. 121b w brzmieniu:

„Art. 121b. 1. Ustala się następujące stopnie awansu zawodowego dla pracowników socjalnych:

- 1) starszy pracownik socjalny;
- 2) specjalista pracy socjalnej;
- 3) starszy specjalista pracy socjalnej;
- 4) starszy specjalista pracy socjalnej – koordynator;
- 5) główny specjalista pracy socjalnej.

2. Wyższy stopień awansu zawodowego można nadać po spełnieniu warunku odpowiedniego minimalnego poziomu wykształcenia oraz stażu pracy w zawodzie pracownika socjalnego, które ustala się dla:

- 1) starszego pracownika socjalnego – jako wykształcenie wyższe, podyplomowe lub średnie uprawniające, zgodnie z przepisami ustawy, do wykonywania zawodu pracownika socjalnego oraz posiadanie 2-letniego stażu pracy;
- 2) specjalisty pracy socjalnej – jako wykształcenie wyższe lub podyplomowe uprawniające, zgodnie z przepisami ustawy, do wykonywania zawodu pracownika socjalnego oraz posiadanie 3-letniego stażu pracy lub jako wykształcenie średnie uprawniające, zgodnie z przepisami ustawy, do wykonywania zawodu pracownika socjalnego i posiadanie specjalizacji I stopnia w zawodzie pracownik socjalny oraz posiadanie 3-letniego stażu pracy;
- 3) starszego specjalisty pracy socjalnej lub starszego specjalisty pracy socjalnej – koordynatora – jako wykształcenie wyższe lub wyższe podyplomowe uprawniające, zgodnie z przepisami ustawy, do wykonywania zawodu pracownika socjalnego oraz posiadanie 5-letniego stażu pracy lub wykształcenie średnie uprawniające, zgodnie z przepisami ustawy, do wykonywania zawodu pracownika socjalnego i posiadanie specjalizacji II stopnia w zawodzie pracownik socjalny oraz posiadanie 5-letniego stażu pracy;
- 4) głównego specjalisty pracy socjalnej – jako wykształcenie wyższe lub wyższe podyplomowe zgodne z przepisami ustawy, uprawniające do wykonywania zawodu pracownika socjalnego, i posiadanie specjalizacji II stopnia w zawodzie pracownik socjalny oraz posiadanie 6-letniego stażu pracy.

3. Pracownik socjalny podlega raz na 2 lata ocenie okresowej dokonywanej przez bezpośredniego przełożonego, w zakresie wywiązywania się przez niego z obowiązków wynikających z czynności i zadań na zajmowanym stanowisku oraz obowiązków

określonych w art. 24 i art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1282).

4. Ocena, o której mowa w ust. 3, jest sporządzana na piśmie i zawiera uzasadnienie.

5. Ocena jest pozytywna lub negatywna.

6. Pracownik socjalny może wnieść na piśmie do kierownika jednostki organizacyjnej pomocy społecznej, w której jest zatrudniony pracownik lub w przypadku, gdy bezpośrednim przełożonym jest kierownik tej jednostki, do organu nadzorującego jednostkę organizacyjną pomocy społecznej zastrzeżenia do uzyskanej oceny okresowej.

7. Organ nadzorujący, o którym mowa w ust. 6, analizuje treść zastrzeżenia i na piśmie informuje pracownika socjalnego oraz jego bezpośredniego przełożonego o podtrzymaniu lub zakwestionowaniu dokonanej oceny wraz z uzasadnieniem.

8. Podtrzymanie przez organ nadzorujący oceny negatywnej wydanej przez bezpośredniego przełożonego pracownika socjalnego nie podlega zaskarżeniu.

9. W przypadku zakwestionowania przez organ nadzorujący oceny negatywnej wydanej przez bezpośredniego przełożonego pracownika socjalnego ocena tego pracownika jest dokonywana ponownie.

10. Pracownikowi, który otrzymał dwie następujące po sobie pozytywne oceny okresowe, spełniającemu warunki dotyczące minimalnego poziomu wykształcenia, o którym mowa w ust. 2, jest nadawany wyższy stopień awansu zawodowego.

11. Wyższy stopień awansu może być nadany również z pominięciem trybu oceny, o którym mowa w ust. 3–10.

12. W przypadku awansu na wyższy stopień zawodowy pracownikowi socjalnemu przysługuje podwyższenie wynagrodzenia zasadniczego.

13. Szczegółowe zasady i kryteria oceny w zakresie, o którym mowa w ust. 3, ustala kierownik jednostki organizacyjnej pomocy społecznej.”;

33) w art. 130:

a) w ust. 1 wyrazy „od 200 do 6000 zł” zastępuje się wyrazami „od 500 do 12 000 zł”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kto bez zezwolenia prowadzi placówkę zapewniającą całodobową opiekę osobom niepełnosprawnym, przewlekle chorym lub osobom w podeszłym wieku, w której przebywa:

1) nie więcej niż 10 osób – podlega karze pieniężnej w wysokości 10 000 zł;

2) od 11 do 30 osób – podlega karze pieniężnej w wysokości 20 000 zł;

3) powyżej 30 osób – podlega karze pieniężnej w wysokości 30 000 zł.”;

- c) w ust. 4 wyrazy „40 000 zł” zastępuje się wyrazami „60 000 zł”,
- d) w ust. 4a wyrazy „40 000 zł” zastępuje się wyrazami „60 000 zł”.

Art. 2. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 3. Osoby świadczące usługi na stanowisku opiekuna w schroniskach dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi, które w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy nie posiadają kwalifikacji wymaganych od osób wykonujących czynności w zakresie usług świadczonych w tych placówkach, mogą nadal wykonywać te czynności, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2023 r.

Art. 4. Pierwszej oceny pracowników socjalnych, o której mowa w art. 121b ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, dokonuje się w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 5. Decyzje ustalające odpłatność za korzystanie z usług dziennych świadczonych w ośrodkach wsparcia dla osób z zaburzeniami psychicznymi, o których mowa w art. 51b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, wygasają z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 6. Do potrąceń dokonywanych na podstawie art. 104 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 mających miejsce od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje art. 104 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 7. Do opłat za świadczenia z pomocy społecznej, ustalonych na podstawie decyzji wydanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 8. Do kontraktów socjalnych zawartych na podstawie art. 108 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 9. Osoby posiadające wykształcenie uprawniające do wykonywania zawodu pracownika socjalnego oraz tytuł zawodowy magistra na jednym z kierunków lub w zakresie: pedagogika, pedagogika specjalna, politologia, politologia i nauki społeczne, polityka społeczna, praca socjalna, psychologia, socjologia, nauki o rodzinie lub posiadające decyzję o uznaniu kwalifikacji w zawodzie regulowanym pracownika socjalnego na podstawie przepisów ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2020 r. poz. 220), które od dnia 1

stycznia 2010 r. przeprowadziły co najmniej 500 godzin konsultacji i poradnictwa dla pracowników socjalnych z zakresu umiejętności interpersonalnych i społecznych, metodyki pracy socjalnej, diagnozy socjalnej, warsztatu pracy pracownika socjalnego lub aksjologii pracy socjalnej, polegających na wzmacnianiu kompetencji zawodowych pracowników socjalnych, mogą przystąpić do egzaminu, o którym mowa w art. 121a ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie nie dłuższym niż do dnia 31 grudnia 2021 r. bez konieczności odbywania szkolenia, o którym mowa w art. 121a ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 10. Do postępowań prowadzonych przez organy pierwszej i drugiej instancji w sprawie wymierzenia kar pieniężnych za prowadzenie bez zezwolenia placówek zapewniających całodobową opiekę osobom niepełnoprawnym, przewlekle chorym lub osobom w podeszłym wieku, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepis art. 130 ust. 1, 2, 4, 4a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Za zgodność pod względem prawnym, legislacyjnym i redakcyjnym

Magdalena Fabisiak

Dyrektor Departamentu Prawnego

w Ministerstwie Rodziny i Polityki Społecznej

(- podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym)